

dog være der; han mente, at man maatte indestaa for, at der kom 30,000 Rb. ind i næste Aar; han gik med andre Ord tydelig ud fra, at der heri skulde ligge en saadan Begrændsning for Theaterbestyrelsen, at den ikke alene med Hensyn til Spørgsmaalet om det nærmest Foreliggende, nemlig Tillæget til Maskineriets Døvsførelse — og det er vel at mærke alene det, hvorom der er Spørgsmaal — men i det Hele aabenbart vilde blive ganske forrykket i den Stilling, som efter min Dørbetegnelse i dette Lidsrum af fem Aar er den givne ved Bestemmelserne saavel i Finantsloven som i Loven af 18de Juni 1870. I den Henseende er det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds imidlertid, saa vidt jeg forstod ham, fuldstændig uenig med Ordsværen. Det er ingenlunde hans Mening, at Ministeren skulde være stillet overfor Theatret paa samme Maade som overfor Sorø Akademi, Kommunitetet eller Universitetet; han erkjendte dog fuldstændig, at Stillingen her var en ganske anden, og at Theaterbestyrelsen maatte kunne raade over, hvad der efter dens Opfattelse fordrødes til Theatrets Drift. I denne Henseende skal jeg ganske henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt. Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amt's 1ste Valgkreds mente derimod, at han kunde slutte sig til den Anskuelse, som Flertallet har gjort gjældende med Hensyn til Spørgsmaalet om Maskineriet af Hensyn til Bestemmelsen i Loven af 18de Juni 1870, hvorefter der ikke alene skulde tilveiebringes et Theater, men tillige det fuldstændige Udbyr til Theatret for en Sum af 470,000 Rb. Jeg har nu tidligere bemærket, at ganske saaledes staa der ikke i Loven; der er ikke noget Sted, som Grandser i saa Henseende, men jeg vil blot sige til, hvad det ærede Medlem tilbøds ogsaa selv erkjendte, at det er et meget vagt Udtryk, og at man vil komme til et meget urimeligt Resultat, hvis man vil gaa ud fra, at Alt, hvad der paa nogen Maade kan henregnes til Udbyrrelsen af Theatret, er indbefattet i den Sum, som er beregnet til Opførelsen af Theaterbygningen. Egentlig saa vist som det, at den hele store Udmykning af Theatret er medregnet som indbefattet i Summen, ikke forhindrer, at der i en anden Paragraf af Loven er givet Anvisning til at gaa en anden Vej for at faae det frem, som man egentlig vil kunne kalde Udmykningen af Theatret, lige saa vist er der ikke den allermindste Tvivl om, at det ikke paa nogen Maade kommer i Strid med Lovens Bestemmelser, at man til Theatrets Udbyrrelse anvender Midler andetstedsfra, og navnlig af Theatrets egen opsynede Formue, til saadanne Ting, som maa anses for at være nødvendige eller af Interesse for Theatrets Drift i den ny Theaterbygning. Derom tror jeg ikke, der let kan være Tvivl. Derimod har jeg selv bemærket, at Spørgsmaalet om Maskineriet vil stille sig noget mere tvivlsomt, og at Spørgsmaalet om Indlæg-

ning af et helt nyt Maskineri samt om at tage Udgifterne dertil fra Theatrets Kapitalformue, efter min Mening ikke vil passe med Lovens Bestemmelser. Jeg har ogsaa udtrykkelig sagt, at der fra Begyndelsen, da der var Tale om Theaterbygningens Overtagelse i Entreprise, udtrykkelig var nævnt, at selve Døvsførelsen af Maskineriet skulde medtages ved Fastsættelsen af den Sum, for hvilken det toges i Entreprise, men at Entreprisen paa ingen Maade vilde tage dette med, fordi det, som han sagde, ikke kunde regnes med til Theaterbygningen. Der blev da nedsat en Kommission af Mænd, som maatte regnes for de mest sagkyndige, og denne Kommission erklærede, at man vilde være i Stand til at overføre Maskineriet fra det gamle Theater til det nye for en Sum af 22,000 Rb. Saaledes og ikke anderledes stod Sagen, og først senere, efterat den førnævnte Mand var død og borte, blev Spørgsmaalet om dens Gjenneførelse nysgigt undersøgt. Man kom da fra alle Sagkyndiges Side til den Erkjendelse, at man ved at anvende 22,000 Rb. paa at forsøge Døvsførelsen af Maskineriet fra det gamle Theater til det nye, i højeste Grad vilde virke skadelig paa Theatrets Drift, idet det vilde indskrænke i een Retning, umuliggjøre Meget, og udsætte Theatret for inden kort Tid at maatte foretage en hel Forandring. Paa den Maade blev Ministeren og Theaterbestyrelsen sat i Forhold til Spørgsmaalet, og det paa den mest afgjørende og presserende Maade, idet det maatte erkjendes, at hvis det skulde være muligt at faae Sagen udført uden større Bekostninger, var Dieblivet kommet til at tage den i Entreprise; men de Mænd, som havde den fornødne Gvne dertil, og som vare paalidelige, erklærede, at de paa ingen Maade kunde opsætte Sagens Afgjørelse paa længere Tid end fjorten Dage. Under saadanne Forhold tror jeg ganske vist, at man fra Folkethingets Side, hvorledes end forøvrigt Stemningen kan være, maa erkjende, at man her bør vise Villighed imod en Minister, som har saa vanskelige Forhold at udføre, naar han gjør sit Bedste og søger at ramme baade Theatrets og selve Finantsernes Læve ved ikke at udsætte sig for, at endnu større Udgifter skulle paadrages ved at forsømme Noget, som bør gøres. Hvis Sagen havde været forelagt Rigsdagen, tror jeg, som sagt, den vilde have fundet, at man havde handlet fuldstændig forkert, dersom man havde sagt: Der kan Intet gøres derved, dersom man havde ladet det staa hen, hvorvidt der senere kunde bringes et saadant Maskineri til Veie, og navnlig dersom man havde ladet en Tid gaa hen, som vilde være af største Betydning for at faae Arbeidet fremmet. Det er nemlig blevet gjort stærkt gjældende, at man ikke har benyttet Tømmet hertil, uden at det har ligget en vis Tid og er blevet gennemtrøret; ellers vil det nemlig blive muggent og ubrugeligt. Foran-